

בעיקבות הגילוי של „העולם הזה“ על הקשרים בין משרד הפעולות החשאיות של דרום-אפריקה עם ישראלים, החל המידע לזרום

ההקשר הישראלי

השעוריה המפעירה מזה כמה חודשים את העולם כולו, שעורייית השוחד הדרום-אפריקאי הגדול, לא פסר חה כמובן גם על ישראל. כאשר גילה השבועון הבריטי הרציני, אובורבר, כי רודי אשל ערך תריסר ביקורים חשאיים בישראל, התעוררה מיד השאלה: מה הוא עשה כאן? רודי אשל היה מנכ"ל של מיניסטריון דרום-אפריקאי תמים, שר נשא את השם הרישמי „משרד-ההסברה". הבוס של רודי אשל היה השר הדרומי אפריקאי קוני מולדר. מאחרי השם התמים של משרד-ההסברה הסתתר מוסד מסוג אחר לגמרי. מולדר ומשרדו ניהלו מערכה בינלאומית משוכללת, של שיחוד עיתונאים ו-

הואלות, מה שנגד את הנורמות הנצחיות-קאלורניסטיות שעליהם מבוסס ה-מישטר. מולדר עף מתפקידו וכמוהו המנכ"ל שלו, רודי אשל, וראש שירותי הביטחון, הגנרל הנדריק ואן-דן-ברג.

הזמנות ופגישות

רודי נמלט לאירופה, שם הוא חי תוך חשש לחייו. הוא הפקיד במקור מות-סתר אחדים הקלטות ומיסמכים, ה-מוכתיים לדבריו כיצד פעל המישרד. רודי גם העניק במקום המסתור שלו ראיון לעיתונאי אירופי ידוע, הודיע כי הוא

כאשר הרציני שם, אבל יותר אין לי קשר איתו." הפרופסור דן אביי-סגרה מודה בקשרים שלו עם דרום-אפריקה, „הייתי פעמיים ב-דרום-אפריקה, והם גילו התעניינות מרוב בה בספר שלי, טיוע טכני-הכרתי את רודי אשל, הוא הכיר את כל הישראלים שביק-

של רודי אשל, דמות ידועה: רואה הי-חשבון ומי שהיה חבר ד"ש, דן בבלי. לפי מידע זה כונתה הקבוצה כולה על שמו של דן בבלי, „קבוצת דני". דן בבלי מכחיש כל קשר לקבוצה, „הייתי אמנם לפני שנה בדרום-אפריקה, אבל זה היה בעניין קשרי מיסחר שלי.

האיש ששיחד מדינאים ועיתונאים בכל העולם היה קשור בישראלים רבים, והזמינם לדרום-אפריקה

רו בדרום-אפריקה, כמו הפרופסור אמנון רובינשטיין ועורכת דבר, חנה זמר. הוא היה האיש שהזמין את כולם לדרום-אפריקה." גם מי שהיה יועצו המדיני של שר הביטחון דאז, שמעון פרס, אשר („אר-תור") בדינתו, מודה כי פגש את רודי אשל, „במיסגרת תפקידי עסקתי בענייני צבא ורכש עם דרום-אפריקה. היה לי מגע בנושאים האלה עם דרום-אפריקה, וגם פגשתי את רודי אשל."

אין לי כל קשר עם הקבוצה הזאת. לא פגשתי מעולם אף אחת מהדמויות הר-קשורות בה. מעודי לא פגשתי גם אפריר קנר, כל העניין הזה הוא שטות, ואני גם לא שמעתי אף פעם על קבוצת דני." בין האישים שהוזכרו כנמנים על קבר צת דני היה גם הפרופסור מרדכי אביר, פרופסור למזרחנות באוניברסיטה העברית בירושלים, הידוע כבעל נטיות ימניות-לאומניות קיצוניות. גם הפרופסור אביר מכחיש כל קשר לקבוצה. הוא אמנם מחיה,

מוכן למסור, תמורת 200 אלף דולר, רשימה מפורטת של פוליטיקאים ועיתונאי-אים בכל רחבי העולם, שקיבלו שוחד ישיר או באמצעות כרטיסי-ביטוח ואירוח בדרום-אפריקה. לפני שבועות ספורים יצא העולם הזה עם הסיפור כולו. פרסם את תמונתו של רודי אשל (העולם הזה 2170) ושאל את מי פגש ומי ראה את האיש הזה באחד מביקוריו בארץ. העולם הזה ביקש מ-קוראיו פרטים על הקשר הישראלי, על

פוליטיקאים, רכישת אמצעי-תיקשורת המונית ואירגון פעולות בלתי-חוקיות מר-סוגים שונים. מטרת המיפעל כולו היתה אחת: שבירת ההתנגדות העולמית ל-מדיניות הגיוענית של דרום-אפריקה. ה-פעולה כולה נעשתה בשיתוף-פעולה מלא עם השירותים החשאיים של ממשלת דרום-אפריקה. כאשר התברר כי משרד-ההסברה ניסה להקים עיתון פרטי-כביכול בדרום-אפריקה עצמה, התפוצצה הפרשה. דרום-אפריקה

רואה-חשבון ככלי נסע ונפגש

עיתונאי בן-חיים הוזמן וריאיון

שנריר ארגוב נעדר מהארץ

עוזר בן-חנות קשר ביטחוני

העיתונאי שמואל שניצר ממעריב סירב לשוחח על העניין עם כתב העולם הזה. לעומתו, עיתונאי אחר ממעריב, שאול בן-חיים, אמנם מודה כי היה מיספר פעמים בדרום-אפריקה, „ראיינתי את רודי אשל גם פה בארץ וגם בדרום-אפריקה. פגשתי (המשך בעמוד 50)

כי היה בדרום-אפריקה. „הוזמנתי לבוא ל-שם בקשר לעניינים שאינם שייכים לעבור דה שלי באוניברסיטה, אבל אני לא יכול להרחיב על זה את הדיבור. הלואי והייתי שייך ל-קבוצה הזאת, אז היה לי כסף. את השר קוני מולדר פגשתי פעם אחת בפרטוריה,

האנשים שנפגשו עם רודי אשל, או שידוע שהיו להם קשרים איתו או עם המישרד שניהל. המידע שהגיע למערכת כלל כמה שמות של אישים ידועים וידועים פחות. על פי מידע זה עמדה בראש הקבור צה הישראלית, שהייתה קשורה עם משרדו

מתימרת להיות דמוקרטית, לפחות ב-כל הנוגע למיעוט הלבן שבה. הממשלה נאלצה למנות ועדת-חקירה. מסקנות ועד-דתי-חקירה היו, כי מולדר ומישרדו עסקו בפעולות מזרחיות רבות, גם בדרום-אפריקה עצמה, והעניקו לכמה מאנשי הצמרת של מדינה זו חיים של שחיתות